

Tento dopis je pro Tebe

Jsi rád, že jsi dnes dostal dopis?

Je skutečně určen Tobě.

Přečti si ho, prosím, pozorně a se zájmem.

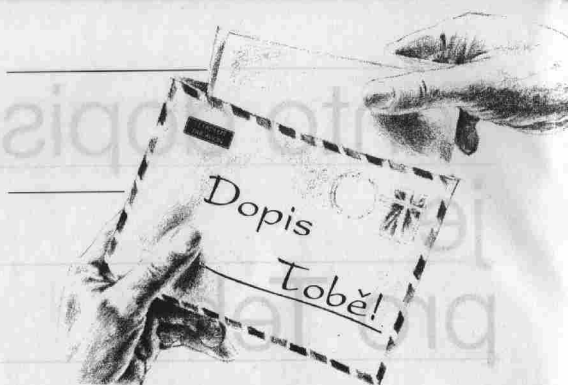
Neboť tato brožurka „Dopis Tobě!“ Tě informuje o „Božím dopisu Tobě“ – Bibli.

Skrze Bibli k Tobě mluví veliký, všemohoucí Bůh.

Chce Ti „Svým dopisem“ ukázat cestu k pravému štěstí, k trvalé radosti a k věčnému životu.

© 2003 by **IGBV**
printed by BasseDruck, Hagen, Germany

GBV-DILLENBURG
Eiershäuser Str. 54
35713 Eschenburg
Germany

Proto poslal Svého jednorozeného Syna na tuto zem. Ten na golgatském kříži položil Svůj život, aby učinil smíření za Tvou vinu a Ty ses mohl stát šťastným Božím dítětem.

Čti „Jeho dopis Tobě“, Jeho svaté slovo.

Tato brožurka „Dopis Tobě!“ Tě chce informovat o tom, jak vznikl „Boží dopis Tobě“, Bible, o tom, co Ti chce zvláště říci, co řekli o Bibli velcí muži a o mnohém jiném.

Bůh Ti napsal.

Čti tedy Jeho svaté Slovo a dělej, co Ti Bůh říká. Nikdy toho nebudeš litovat.

Je to zvláštní dopis

Já jsem jednou dostal dopis, který měl dvacet stran. To je možné, jenže tenhle dopis, který máš dostat, má zhruba 1200 stran.

Avšak je Bible opravdu „Boží dopis“?

Mnozí říkají: „To není pravda; vždyť ji psali lidé, byla tištěna v Čechách nebo jinde a vydaly ji biblické společnosti.“

Máš pravdu. Ale kde vzala biblická společnost rukopisy?

Pocházejí od mužů, které Bůh použil, aby sepsali Jeho Slovo.

Ředitel sedí ve své kanceláři. Diktuje sekretářce dopis.

Ona zapisuje doslova, co jí říká její nadřízený.

Asi za hodinu je dopis přepsán na stroji a ředitel ho podepíše.

Potom je odevzdán na poštu.

Nuže ptám se:

Kdo vlastně napsal ten dopis?

Ředitel, anebo jeho sekretářka?

Někdo, kdo příliš nepřemýšlí, asi řekne: „Sekretářka.“

Ale každý rozumný člověk odpoví: „Ředitel, protože on přece ten dopis diktoval.“

Ta slečna napsala jenom, co její nadřízený chtěl, aby napsala.

Podívej se, přesně tak je tomu s Bibli.

Muži, kteří psali jednotlivé knihy Bible, slyšeli, když psali, Boží hlas. A tak vlastně doslova, ba až do písmene zapisovali jenom to, co chtěl Bůh. Takže Bible není dopisem pisatelů, nýbrž je to skutečně Boží dopis nám, a také Tobě. Oni slyšeli ve svých srdcích Boží hlas, a pak ho zapsali.

Možná že si to lépe představíš, když si to srovnáš s hraním na hudební nástroj.

Čím je to, že třeba z trubky vycházejí krásné melodie?

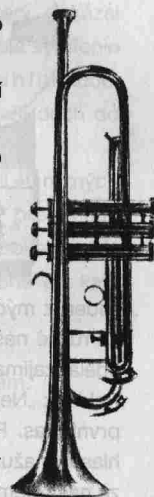
Inu tím, že přece hudebník vdechuje do hudebního nástroje svůj dech.

Podobně Bůh jednal s muži, kteří byli Jeho služebníky.

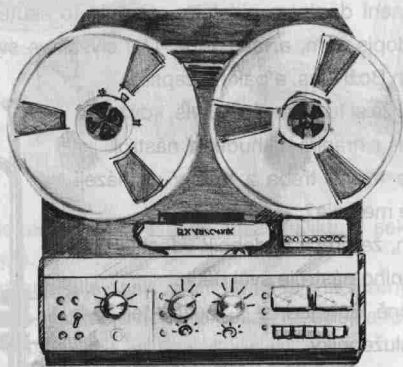
Boží vdechnutí, Jeho hlas byl v jejich srdcích, dech Jeho Ducha Svatého. A takhle jsme přišli k slovům textu.

Pisatelé Bible byli provanuti Božím dechem, byli „puzeni Duchem Svatým“.

My také správně říkáme: byli inspirováni (to slovo znamená: bylo do nich vdechnuto).

Pokus s magnetofonem

Jeden z mých známých je hudebník a dovede hrát na různé nástroje. Se svým magnetofonem dokáže udělat zajímavý kousek.

Řekl mi: „Nejprve si vezmu hoboje a nahraji na pásek první hlas. Potom nahraji na pásek, aniž ten první hlas vymažu, altový hlas. A tak budu přidávat nástroj za nástrojem, a nakonec nejhlubší bas.

Chtěl by sis poslechnout výsledek?“

6

Potom jsem slyšel nádherně hrající orchestr.

Ale stále ještě jsem tomu nerozuměl, a tak jsem se zeptal: „Co je to za orchestr?“

Přítel se pousmál a řekl: „To jsem přece já!“ Bylo to úžasné – skutečně celý orchestr, složený z jedné osoby, avšak z mnoha různých nástrojů.

„Ano“, řekl přítel, „znám jednoho, který dokázal nahrát na pásek 30 nástrojů. Byla to celá symfonie hraná mnoha nástroji, ale jenom jedním hudebníkem. Ten umělec jaksi vdechoval svůj dech do mnoha různých nástrojů.“

Nuže právě tak je tomu s Biblí. Napsalo ji 40 různých pisatelů, 40 nástrojů, ale všichni byli prodchnuti stejným velikým Umělcem, samým Bohem. ON vdechl Svůj dech jako oživujícího Ducha do každého z těch 40 nástrojů.

Takový je DIV Bible.

Ona není hlasem lidí, nýbrž hlasem Božím.

7

Tento dopis obsahuje:

ulici a číslo domu:

Bible říká: „Vím, kde bydlíš.“ (Zjevení 2,13)

„Ty znáš sednutí mé i povstání mé, rozumíš myšlení mému zdaleka.

Chodění mé i ležení mé ty sleduješ.

Zezadu i zpredu obklíčils mne.“ (139.Žalm)

Mohla by být nějaká přesnější adresa?

Nikoli, toto je mnohem osobnější než nejpřesnější adresa.

Je to adresa určená Tvému srdci.

příjmení a jméno:

Bible říká, že jsi hříšník (ep.Římanům 5,8).

Jsi posuzován jako hříšník.

Před Bohem je vinen celý svět (ep.Římanům 3,9-12).

Z nitra, ze srdce člověka vycházejí zlé myšlenky: cizoložství, krádeže, lakomství, atd. (ev.Marka 7).

Musí ty věci být ještě více upřesněny? Sotva asi.

Avšak takové je Tvé jméno, jméno Tvého srdce.

8

Soudcův rozsudek

Ale cožpak je ten Boží dopis odsuzujícím rozsudkem? Ano, vskutku. Je to hrozné, ale je to pravda.

ON zná všechno zlo, které jsi učinil. Pro všechny své hříchy jsi odsouzen k trestu vězení, a tím Božím vězením je oheň, který nikdy neuhasne. Zamysli se nad tím, jak je to hrozné!

Chápeš, že jsi si to zasloužil?

Jestliže však někdo chce opravdu vyznat: jsem ztracen a vinen před Bohem, pro takového jest jedna radostná zpráva.

Milost a zproštění viny

Ano, Kristus byl lidmi ukřižován, vydán na smrt.

Avšak když Kristus visel na kříži, trestal Ho Bůh. Cožpak se něčím provinil? Naprosto ničím. Byl čistý, bez sebemenší poskvrny.

Proč byl tedy Bohem opuštěn? Proč musel podstoupit smrt?

Musel to udělat proto, aby Tě mohl spasit.

Bůh na Něho vložil všechny naše nepravosti. Ten trest Ho postihl k našemu pokoji (Izaiáš 53,5).

Více než 1 000 zaslíbení

Hlavním obsahem toho Božího dopisu je toto:

1. Jsi špatný. Bůh Tě musí odsoudit.

9

2. Avšak Bůh je plný lásky (1. ep. Janova 4,8) a chce Ti odpustit všechny Tvé hříchy. Může to učinit, protože je tu Jeden, Jeho Syn, Pán Ježíš, který vzal na Sebe trest namísto hříšníků, a zaplatil jejich dluh.

Toto platí pro každého, kdo svou vinu před Bohem opravdu vyzná a uvěří, že Spasitel na kříži za něho všechno vykonal.

Přenesmírné bohatství více než 1 000 zaslíbení je přislíbeno každému, kdo Ho chce přijmout.

Jak Ty odpovíš na ten dopis z nebe?

Jsem Bible – zvláštní KNIHA	2 díly 66 knih
Jsem kniha, kterou napsal Bůh	40 pisatelů v období 1600 let
Přesto jsem jen JEDNA kniha	Můj veliký, hlavní předmět: KRISTUS

10

Co řekli velicí muži

„Bible není antická, ani není moderní, – je věčná.“
Martin Luther (1483-1546), reformátor

„Sám pro svou osobu miluji Bibli a cením si Bible, neboť jí vděčím za celé své mravní vzdělání.
Kdybych byl vsazen do žaláře a směl si vzít s sebou jenom jednu knihu, vybral bych si Bibli.“

Johann W. v. Goethe (1749-1832), spisovatel, vědec
„Od chvíle, kdy jsem počal studovat Bibli, uchvacuje mne její vzácný obsah stále více a mocněji, a čím lépe poznávám její obsah, tím se mi stává důležitější. Nemohu pochopit, že tak mnozí lidé mají o ní předsudky a neznámí příčinu, proč by nemohla být nepostradatelnou příruční knihou vzdělaného člověka po celý jeho život.“

Karl Ritter (1779-1859), zeměpisec
Sir Walter Scott (1771-1832), proslulý anglický spisovatel, je autorem celé řady knih, známých v celém světě. Měl knihovnu s deseti tisíci svazky. Když ležel na smrtelné posteli, řekl svému zeti Lockhartovi: „Podejte mi knihu!“ Ten se otázal, kterou knihu má na mysli. Scott odpověděl: „V tak těžké chvíli jest jenom jedna kniha, kterou je možné nazvat skutečnou knihou – Bible!“

*****

Charles Haddon Spurgeon (1834-1892), jeden z největších anglických kazatelů, četl Bibli stokrát a řekl: „Když jsem ji četl po sté, shledal jsem, že je nesmírně krásnější, než když jsem ji četl poprvé.“

*****

11

Jak jsme dospěli k Bibli

Jestliže před 5000 lety někdo chtěl napsat dopis, nepoužil k tomu inkoustu a papíru, ani písmen abecedy.

Tenkrát se totiž psalo klínovým písmem. Každá skupina písmen měla zvláštní znak.

Tři řádky asyrskobabylonského klínového písma
(Nabuchodonozor, nejstarší syn Nabopolasara, král babylonský jsem já.)

A tyto znaky byly buď vytesány do kamene anebo vyryty či vytlačeny do jílu, který potom byl vypálen.

Byla vykopána dávno zaniklá, pod pouštním písmem pohřbená města a přitom byly nalezeny tisíce jílových destiček a také mramorové sloupy, popsané klínovým písmem.

12

Badatelům o starověku to dalo nesmírnou práci, ale nakonec se jim podařilo rozluštit znaky těchto nejstarších řečí lidstva.

Tři řádky egyptského hieroglyfického písma.

Vedle jílu, kamene nebo dřeva se v pozdějších staletích psalo také na papír, který byl vyráběn z dřeně stonků rostliny šáchoru. A ještě později přibyl jako psací materiál pergamen (zvláštním způsobem upravená zvířecí kůže).

Psalo se na svítky, protože lidé ještě nedovedli vázat jednotlivé pergamenové kůže v knihu.

Mojžíš byl prvním pisatelem Bible. Několikrát čteme, že Bůh mu dal za úkol sepsat věci, které se staly, do jedné knihy (tj. do knižního svitku).

Izraelskému národu se dostalo výsady shromáždit jednotlivé knihy Starého zákona a pečlivě je uchovávat. Starý zákon byl ukončen asi 400 let před narozením Krista.

13

Byl napsán hebrejsky. Několik kratších oddílů (např. část Ezdráša a Daniele) je v aramejštině.

Knihy a epištoly (dopisy) Nového zákona byly sepsány teprve po pozemském životě Pána Ježíše, a to v řečtině, protože tato řeč byla tenkrát nejvíce rozšířena.

Celý Nový zákon byl ukončen asi za 100 let po narození Krista.

Mojžíš žil asi 1 500 let před Kristem, takže můžeme říci, že Bible byla napsána v časovém rozpětí 1 600 let.

V tomto časovém období byly napsány také jiné knihy, které nepatří k Božím slovům.

Jak to můžeme vědět?

Věřící, vedeni Duchem Božím, věděli již velice brzy, které knihy patří k Bibli, a které nikoli.

Křesťané dovedli rozeznat, které knihy jsou kanonické (tj. pravé) anebo apokryfní (tj. nepravé).

Některé apokryfní knihy sice stojí za to, aby byly přečteny, avšak bedlivý čtenář si brzy povšimne: ne, to je něco jiného než Bible; jsou tu fantastické historky, žertovné věci a chyby. Marně bychom hledali něco podobného v Písmě svatém. Boží slovo nebylo tedy sestaveno jako souborný celek nějakým shromážděním církevních otců nebo koncilů, nýbrž Božím řízením.

Poznání knihtisku zhruba před 500 lety změnilo svět.

Předtím totiž, jestliže někdo chtěl mít svou Bibli, musel si ji opsat.

A protože zdaleka ne každý dovedl psát, musel si takový opis dát pořídit.

K tomu bylo třeba mnoho času i peněz.

Někdo si koupil takový manuskript (tj. ručně napsaný opis) a dal jej pečlivě opsat, ale přitom se ukázala řada těžkostí. Někdy docházelo k opisovačským chybám, a ten, kdo zase po mnoha letech tyto spisy opisoval, si někdy takových chyb nepovšimnul, převzal je a přitom možná zavinil i další chyby. Proto je třeba mít nejstarší rukopisy; neboť čím blíže jsme nejstaršímu pisateli, tím jsme jistší, že takový text je neporušen.

Téměř jako na Divokém západě

Byla to tajuplná noc na poušti. Jenom chvílemi bylo slyšet vytí šakala. Přes písečné pahrbky a mezi trnitými křovisky kymácivě postupovala karavana.

Vůdcové té karavany, dva Arabové, měli každý za opaskem dvě velké pistole – a to proto, že jednotlivé kmeny beduinů byly spolu ve válečném stavu. Těsně za nimi jel jeden Evropan.

Pojednou se ozval výstřel. Karavana narazila na válečné území obyvatelů pouště. Zazněly salvy výstřelů z ručnic, muži bleskurychle seskočili se sedel a chopili se pistolí. Také onen Evropan uchopil svou ostře nabitou dvouhlavňovou ručnici.

Plížíce se po zemi postupovali muži vpřed. Opět zaburácela salva výstřelů. Potom se rozhostilo ticho.

Všichni nasedli rychle na velbloudy a znovu vyrazili vpřed.

Onen Evropan byl hrabě v. Tischendorf z Lipska. Nehledá snad v té životu nebezpečné poušti na Sinajském poloostrově nějaké dobrodružství?

Nikoli, má jenom jeden cíl: chce se dostat do kláštera na hoře Sinaji. Cestuje sem z Egypta s jednou karavanou, protože se doslechl, že tam mají být velice staré ruční opisy Bible.

Původní text Starého zákona ovšem byl hotový již mnoho staletí a také u Nového zákona již byly nalezeny stovky starých rukopisů. Některé z nich pocházejí ze 4. století po Kristu. Tischendorf je všechny prozkoumal; avšak hledal jeden, který by byl ještě starší, ještě bližší původnímu textu, jež psali apoštolé.

Šlo mu vlastně jen o ověření některých slov, poměrně menšího významu, o nichž chtěl mít více jistoty. A neustal, dokud je nenalezl.

Konečně dorazili ke klášteru. Tischendorf byl v koši dopraven do vchodu umístěného vysoko, který byl proto tak obtížně přístupný, aby byl znesnadněn přístup nežádoucím návštěvníkům.

Nyní mohl volně hovořit s mnichy a prohlížet si bez překážek celou rozsáhlou knihovnu. Už tu pracoval mnoho týdnů, avšak nenašel nic, co by ho zajímalo. Že by celá ta namáhavá dlouhá cesta byla nadarmo?

Nakonec však přece jen, těsně před svou zpáteční cestou, našel v jednom koši na papír několik pergamenů psaných nádherným rukopisem, které byly tak krásné a tak čisté, jaké nikdy ještě neviděl. Tento opis byl tak starý, že musel být napsán krátce po období apoštolů, možná že přímo podle originálů pisatelů Bible.

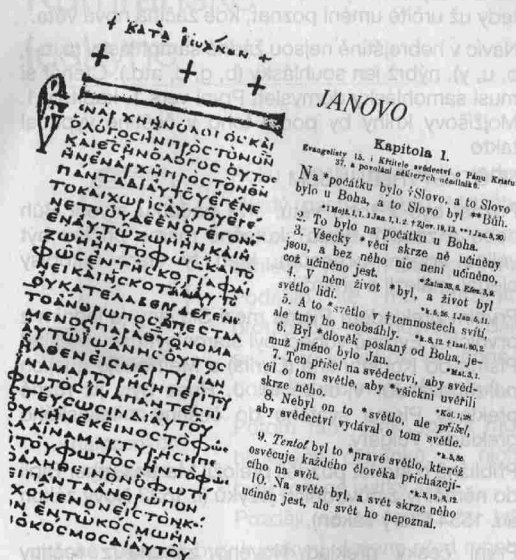
Při další návštěvě r. 1859, po trpělivém a pilném hledání našel v jedné cele ukrytý zbytek textu kodexu. Celý soubor obsahuje 346 stran, z nichž každá má cenu obrovského jmění.

Tím byla zajištěna možnost věrného překladu Nového zákona. Tischendorf měl možnost vzít si s sebou všechno a jeho prvořadým životním dílem bylo všechno dát do tisku, takže každý zájemce to může studovat.

Tento rukopis má název: Codex Sinaiticus (Sinajský kodex), protože byl nalezen na Sinaji.

Je dodnes majetkem Britského muzea v Londýně, kde je vystaven. Překládání Bible je obtížná práce. Jak hebrejský text Starého zákona, tak řecký text Nového zákona má jen velká písmena,

18

Vlevo nahoře je část původního řeckého evangelia podle Jana, 1. kapitola 1.-10. verš. Nadpis zní: „kata ioannēn“ (tj. podle Jana). Začíná takto: „en archē ēn ho logos“ (tj. „Na počátku bylo Slovo“). Zde jsou písmena asi o polovinu menší než v originálu. Jak Bible, tak i sám Pán Ježíš jsou nazýváni „Slovo“, protože jak Bible, tak i Pán Ježíš nám ukazují, kdo je Bůh.

19

a ta jsou všechna psána těsně za sebou, bez teček, čárek a podobných rozdělovacích znamének. Je tedy už určité umění poznat, kde začíná nová věta.

Navíc v hebrejštině nejsou žádné samohlásky (a, e, i, o, u, y), nýbrž jen souhlásky (b, g, d, atd.). Čtenář si musí samohlásky domyslet. První verš 1. kapitoly 1. Mojžíšovy knihy by podle toho v češtině vypadal takto

NPČTKSTVŘLBHNBZM

Poznal bys z toho větu: „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi“? Proto skutečně máme příčinu být velice vděční učencům, kteří ty staré rukopisy hledali a přeložili.

Prvním překladem Pisma mezi Slovany (a jedním z prvních v Evropě vůbec) byl staroslověnský překlad Pisma od Konstantina (Cyrila) a Metoděje a jejich pokračovatelů. V době M. J. Husa byly již různé překlady Pisma svatého do češtiny z latinského překladu, Vulgáty.

Přibližně o sto let později přeložil Martin Luther Bibli do němčiny z původních jazyků (r. 1522 Nový zákon a r. 1534 Starý zákon).

První český překlad Nového zákona z řečtiny provedl Jan Blahoslav; byl vydán r. 1564. Kraličtí překladatelé ukončili překlad Pisma z původních textů r. 1593 a vydali ho r. 1594.

Od té doby mnoho pilných učenců překládalo Bibli vždy znovu, aby nám mohli podat překlad, který je stále přesnější.

20

Kumránské jeskyně

Jeden z nalezených džbánů

Roku 1947 zabloudil jeden mladý pastýř poblíž Mrtvého moře. Blízko trosk Kumránu zahlédl v holých skalách otvor. Podařilo se mu plazením protáhnout se dovnitř. Zdálo se, že to je vchod do jedné z dosud neobjevených jeskyní.

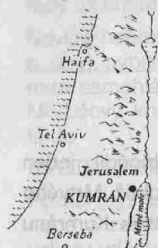
Potom tam však spatřil řadu hliněných džbánek, v nichž byly kožené svitky knih.

Později se ukázalo, že tyto vzácné rukopisy byly v jeskyni uloženy před mnoha staletími, aby byly ve válce chráněny před poškozením.

Onen pastýř si vzal s sebou jeden svitek a s překvapením zjistil, že archeologové mají o tyto rukopisy veliký zájem.

21

Došlo k divoké sháňce po svitcích mezi učenci a Araby, kteří na nich chtěli co nejvíce vydělat.

Během let bylo v tom kraji objeveno několik takových tajných knihoven s různými rukopisy. Ceny svitků vystoupily do milionových částek.

Senzační nález svitků u Mrtvého moře vzbudil veliký zájem učenců na celém světě, a ještě dnes pokračují práce s rozluštěním textů.

Pro nás má největší význam svitek s knihou Izaiáše. Je uložen v univerzitní knihovně v Jeruzalémě.

Pomocí Geigerova počítače, zařízení, s nímž pracuje moderní fyzika, bylo zjištěno, že svitek Izaiáše z Kumránu byl napsán 70 let před Kristem.

A všem vědcům, kteří tvrdí, že Bible je plná chyb, byl podán nový důkaz nesprávnosti jejich tvrzení. Domnívali se totiž, že tyto staré svitky prokážou, že kniha Izaiáše je nespolehlivá. Co se však ukázalo při zevrubném prozkoumání?

Každého čtenáře Bible potěší, když slyší, že tyto staré dokumenty jsou jen dalším důkazem doslovné, ba až do písmen sahající pravdy a správnosti Písma svatého.

Boží slovo je jako skála – nepohnutelné.

*****

Nebe a země pominou, ale slova má nikoli nepominou. (Matouš 24,35)

*****

Kritika Bible

Možná ale, že na to řekneš: „Ano, ale vzdor tomu chytřejší lidé než jsi ty tvrdí, že Bible je dílo člověka se všemi možnými chybami a omyly. Jejich věda to dokázala.“

Na to bych se Tě nejprve chtěl zeptat: slyšel jsi někdy, že by člověk, který takhle mluví, mluvil s láskou a úctou o Pánu Ježíši, Synu Božím?

Mohu Tě ujistit, že tihle lidé se totiž svou tzv. kritikou Bible chtějí sami ospravedlnit a chtějí zbavit Boží slovo jeho moci. Oni nenávidí Božího Syna a i Boha (Jan 15,22-24), protože nám lidem říká, že jsme zlí (Jan 7,7), a že Ho potřebujeme. Právě pomyšlení, že jsme na Něm naprosto závislí, trápí každého člověka, dokud se mu neotevrou oči, aby viděl skutečnost. Potom se raduje, že Boží Syn byl na zemi, že zde konal divy, že zemřel a vstal z mrtvých, a věřící pak, jsa veden Duchem Svatým, může věřit, že celá Bible je skutečně v každém slovu Boží slovo.

Nejvíce překládaná kniha

Bible patří k prvním knihám, které vůbec byly překládány.

V současné době je asi 1 800 jazyků, v nichž je čtenářům k dispozici Bible anebo její části. Tisíce odborníků na celém světě připravují její další překlady.

I když pro více než 1 000 menších jazykových skupin a celou řadu drobných nářečí překlady Bible dosud chybí, asi 97 % obyvatel světa už může číst texty Bible.

Ev. Jana 3. kap., 16. verš

Na následujících stranách je podán v různých jazycích stejný text Bible, totiž 16. verš třetí kapitoly z evangelia Jana. Je to „jádro“ evangelia, které bychom mohli také nazvat „srdce Bible“, neboť tam nalézáme Boží lásku, že Bůh dal Svého Syna, aby nikdo nemusil zahynout, ale aby všichni, skutečně všichni mohli být spaseni.

ANGLICKY

Velká Británie

For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.

ARABSKY

Egypt

لَئِنْ مَكَّنَا أَحَبَّ إِلَهُ الْعَالَمِ حَتَّى بَذَلَ ابْنَهُ الْوَحِيدَ لِكَيْ لَا يَهْلِكَ كُلُّ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ بَلْ تَكُونُ لَهُ الْحَيَاةُ الْأَبَدِيَّةُ .

ČESKY

Československo

Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v Něho, nezahynul, ale měl život věčný.

ČÍNSKY

Čína

生。滅亡、信他：獨甚上
反、他的、們、生、至帝
得、不、叫、子、將、愛
永、至、一、賜、他的、世
人、

ESPERANTO

Mezinárodní

Ĉar Dio tiel amis la mondon, ke li donis sian sole-naskitan Filon, por ke ciu, kiu kredas je li, ne pereu, sed havu eternan vivon.

NĚMECKY

Německo

Denn also hat Gott die Welt geliebt, daß er seinen eingeborenen Sohn gab, auf daß jeder der an ihn glaubt, nicht verloren gehe, sondern ewiges Leben habe.

FRANCOUZSKY

Francie

Car Dieu a tellement aimé le monde, qu'il a donné son Fils unique, afin que quiconque croit en lui ne périsse point, mais qu'il ait la vie éternelle.

HEBREJSKY

Izrael

כִּי־אַהֲבָה רַבָּה אֱלֹהִים אֶת־הָעוֹלָם עַד־אֲשֶׁר נָתַן אֶת־בְּנוֹ אֶת־יְחִידוֹ לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יָאֲבֹד כָּל־הַבָּאִמִּין בּוֹ כִּי אִם־יִהְיֶה חַי עוֹלָם:

HOLANDSKY

Nizozemsko

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijnen eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.

26

INDICKY

Indie

कोनिक ईश्वरने जगतको ऐसा प्रेम रक्खा कि उसने अपना एकलौता पुत्र दिया कि जो कोई उसपर विश्वास करे सो पाय न होय परन्तु अनन्त जीवन पावे।

JAPONSKY

Japonsko

それ神はその獨子を賜ふを愛し給へり、すべての者の亡びずして永遠のんためなり。

RUSKY

Sovětský svaz

Ибо так возлюбил Бог мир, что отдал Сына Своего единородного, дабы всякий, верующий в Него, не погиб, но имел жизнь вечную.

ŘECKY

Řecko

Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Τῖδν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

27

SLOVENSKY

Československo

Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby každý, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.

ŠPANĚLSKY

Španělsko

Porque de tal manera amó Dios al mundo, que haya dado á su Hijo unigénito; para que todo aquel que en él creyere, no se pierda, mas tenga vida eterna.

Bůh miluje člověka

a vychází mu ve Svě dobrotě vstříc. Nepřeje si, aby pro své hříchy zahynul a byl odsouzen. Proto v plnosti času poslal Svého jednorozeného milovaného Syna, Ježíše Krista, nikoli aby odsoudil svět, ale aby ho spasil (Ev. Jana 3,17). Je na Tobě, jak se k této Boží nabídce zachováš. Můžeš ji přijmout, ale i odmítnout; na Tvém rozhodnutí však závisí i následky, které pak z toho poplynou. „Živ jsem já, dí Pán, že nemám zalíbení ve smrti bezbožného, ale aby se odvrátil bezbožný od cesty své zlé a živ byl! Odvráťte se, odvráťte od cest svých zlých! I proč mřítí máte? (Ezechiel 33,11) Nebuď nemoudrý a neodmítej Boží láskyplnou prosbu. Cožpak Ti Svou lásku k Tobě nedokázal, když vydal Svého Syna na smrt na golgatském kříži? A zdali Pán Ježíš, Spasitel hříšníků, nedokázal, že Tě miluje, když za Tebe i za mne položil Svůj svatý, bezhříšný život? (Ep. Římanům 5,8)

28

Jen nabírejte!

Mamutí řeka Amazonka vysílá do Atlantického oceánu obrovský proud sladké vody. Proto je voda v moři proti ústí toho veletoku sladká, a to mnoho kilometrů daleko, až i v místech, odkud vůbec ještě není vidět pevninu. Před mnoha lety plula z Evropy do Jižní Ameriky plachetnice. Bouře a mlha zdržely její plavbu, takže už byla dlouho na cestě a zásoby pitné vody na palubě se velice ztenčily. Posádka lodi se snažila šetřit vodou co nejvíce, ale přesto se stalo, že byl vyčerpán už i poslední sud.

Loď stála v úplném bezvětrí na stejném místě. Jak veliká byla radost námořníků, když zahlédli třetího dne jinou loď. Jakmile byla dosti blízko, dali vlajkovou signalizaci zprávu o své nešťastné situaci: „Hyneme, protože nemáme žádnou vodu!“ Bleskurychle přišla odpověď, ale jak je překvapila, neboť se zdálo, jakoby se jim námořníci z cizí lodi vysmívali: „Voda je kolem vás, ze všech stran, nabírejte jen!“

Oni postižení totiž nevěděli, že se právě nalézají v mohutném proudu vylévaném Amazonkou do oceánu, a že namísto slané vody je kolem nich jenom sladká voda, třebaže ještě nebylo vidět pevninu.

Ty se možná tážeš: „Co mám dělat, abych byl spasen?“ a nevíš, že ze všech stran Tě obklopuje moře Boží lásky: jen nabírejte! Ještě na poslední stránce Bible Ježíš říká: „Kdo žízní, přijdiž, a kdo chce, nabeř vody života zdarma.“ (Zjevení 22,17)

„Blízko tebe jestiž Slovo, v ústech tvých a v srdci tvém: vyznáš-li ústy svými Ježíše jako Pána, a srdcem svým uvěříš-li, že jej Bůh vzkřísil z mrtvých, spasen budeš.“ (Římanům 10,8-9)

29

Kniha pro celý svět

Čtyřicet lidí ji psalo,
stovky lidí překládají,
tisíce lidí ji tisknou,
milióny ji čtou.

Staré české překlady jsou hojné a předčí počet překladů u mnohem větších národů. M. J. Hus nalezl již celou českou Bibli hotovou a se svými stoupenci překlad jen revidoval a opravil (před r. 1414). Rukopis této revidované Bible byl chován v Schaffhausenu. Podle Viclefova sdělení už Anna, dcera Karla IV., dostala r. 1381 při svatbě s anglickým králem Richardem III. jako věno do výbavy také český Nový zákon.

Když Luther r. 1534 vydal svou německou Bibli, bylo již v oběhu asi 15 různých překladů Písma. Roku 1600 jich bylo 40 a r. 1700 teprve 52. Potom v Evropě vznikla řada misijních společností a vysílání misionářů, kteří zvěstovali evangelium po celém světě, si přirozeně přáli mít Bibli v jazyce lidí, jimž kázali. A tak se obrovský počet jazykovědců pustil do těžké práce překládání Bible.

Roku 1661 se objevila Bible v nipmučtině, řeči severoamerických Indiánů.

Později vyšla etiopská Bible, potom v tamilštině pro Indii.

Roku 1744 dostali svou Bibli grónští Eskymáci.

Některý překladatel Písma může své dílo skončit za 3 roky, jiný pracuje o překladu celý život, je-li řeč velice obtížná.

Žádný člověk na světě nezná ani jména všech jazyků, do nichž je přeložena Bible. Je to např. perština, čínština, sanskrt, hindština, nářečí nsenga, nepoto, omyènè, bruy-bhasa, ponéri-houen, atd.

Roku 1 800 bylo 75 překladů, r. 1900 už 567, r. 1953 jich bylo 1 167 a v současné době jich je více než 1 200.

KDO TU MLUVÍ?

„Takto praví Hospodin.“ V žádné jiné knize na světě nelze nalézt tato slova než v Bibli, a v ní se vyskytují několik setkrát. Jen v krátké knize Malachiáše čteme tento výraz 24krát, z toho 22krát: „... praví Hospodin zástupů“.

Bible tedy tvrdí: zde mluví Bůh. Kdyby to nebylo pravda, Bible by byla nejdržejší knihou lží, jaká kdy existovala. Člověk se tu musí vážně rozhodnout: buď je Bible stoprocentně pravdivá a pochází od Boha, anebo to je ta nejšpatnější a nejbezbožnější kniha na celém světě.

Uděláš si čas ke čtení Bible?
aby ses obrátil?
aby ses modlil?

Život je krátký,
plyne rychle
jako film

Film jednoho života

Nebude jednou pro Tebe také příliš pozdě?

„Pamatuj na Stvořitele svého ve dnech mladosti své, dříve než nastanou dnové zlí.“
(Kazatel 12,1)

příliš mladý

příliš bezstarostný

příliš sebevědomý

příliš šťastný

příliš zaměstnaný

příliš ustaraný

příliš starý

příliš pozdě

věčnost

Velký úklid

V jeho ložnici to ale vypadalo! Na stěnách byly bez ladu a skladu plakáty, ošklivé výstřižky z časopisů a pár fotografií nízké umělecké hodnoty.

Jednoho dne ho navštívil jeho strýc, aktivní umělec. Byl zarmoucen, když to vše uviděl, avšak nic neřekl. Za několik dní poslal svému synovi krásný obraz, skutečné umělecké dílo. Ten, aby mohl obraz zavěsit na stěně, musel odstranit několik obrázků a fotografií.

Zdálo se, jako by od té chvíle zavládlo v onom pokoji jiné, čistší ovzduší. Se stěn zmizely další plakáty a obrázky. Vůbec se nehodily k tomu novému krásnému obrazu.

Jakmile začneš číst Bibli, je velice pravděpodobné, že také s Tvých stěn a z Tvé knihovny zmizí to či ono.

A kdovi, možná že zmizí také něco z temných zákoutí Tvého srdce. Neboť: „Je-li kdo v Kristu, nové stvoření jest. Staré věci pominuly, aj, nové všechno učiněno jest!“ (2. Korint. 5,17)

„Mnozí také z těch, kteříž se s marnými uměními obírali, snesše knihy, spálili je přede všemi; a počtše cenu jejich, shledali toho padesáte tisíců peněz. Tak mocně rostlo slovo Páně, a zmnožovalo se.“ (Skut. ap. 19,19-20)

B I B L E

NEJZAJÍMAVĚJŠÍ KNIHA SVĚTA

Mami, nepřestávej, – čti dále!

Ten příběh je tak napínavý, přečti to, prosím tě, až do konce! Ano, dítě, ten příběh je opravdu napínavý: Josef, nenáviděný svými bratry, je uvržen do jámy, potom zase vyproštěn a prodán za otroka do Egypta. Tam je bez jakékoli viny vsazen do žaláře, a přesto je nakonec místokrálem Egypta. Během hladu se stává zachráncem své rodiny a celé země.

Ano, v Bibli najdeš mnoho, velice mnoho úžasných příběhů.

Pomysli jen na tři přátele Daniela, kteří se nechtěli poklonit soše krále, a za to byli uvrženi do rozpálené pece, z níž se však dostali ven bez sebemenší újmy.

BIBLE JE VELICE NAPÍNAVÁ
KNIHA, TAKÉ PRO DĚTI A MLADÉ.

Kolik hodin . . .

je třeba k přečtení celé Bible?

Bible obsahuje asi 3 milióny písmen,
31 000 veršů a 1 189 kapitol.

K přečtení Starého zákona je třeba asi 38 hodin a 11 hodin pro Nový zákon. Pro celou Bibli je tedy třeba celkem 49 hodin.

Chceme-li číst Bibli obvyklou rychlostí hovoru, potřebujeme k tomu 70 hodin a 40 minut.

Čteme-li každý den 4 kapitoly, projdeme skutečně celou Bibli za jeden rok (365 dní).

Pojď domů!

Skončila v podsvětí Chicaga. Nejprve se vše zdálo tak zajímavé, avšak nakonec zbyla ze všeho jen bída.

Bavila se se spoustou přátel a kamarádek, ale hluboko v jejím srdci byla touha zbloudilé dcery po skutečném domovu.

A po celá ta léta čekala na ni její matka. Tak ráda by k ní šla, tak ráda by ji hledala, ale kde?

Ovšem láska je vynalézavá.

Rozhodla se, že jí napíše dopis. Jenže kam ho poslat? Adresu její dcery nezná řadu let už ani kriminální policie. A tak dá zhotovit mnoho podobenek svého bolestí zestárlého obličeje, nalepí je na papír a dolů napíše:

Pojď domů!

Matka na tebe čeká!

Vzala ty papíry s podobenkami, roznesla je do hospod chicagského podsvětí a požádala, aby jí bylo dovoleno vyvěsit je tam.

Pojď domů!

Matka na tebe čeká!

Bude to však něco platné? přečte si to její dcera? Dá si říci? Venku je tma. V jednom baru vyhrává kapela ošklivé odrhovačky. Tímto doprovodem hřicha prochází mladá žena s prázdnou duší a se zkaženým životem. Náhle se zastaví jako zasažená bleskem.

Na stěně tu visí podobizna nějaké staré ženy

Vydral se jí srdcervoucí výkřik: Maminka!
Za několik hodin byla už v bezpečí doma.
Šest slov – to není mnoho!
Avšak v těch šesti slovech je také obsah toho
dopisu, který Bůh posílá Tobě.
Pojď domů
Jeden, jenž Tě má rád, na Tebe čeká!

38

23. Žalm

ŽALM DAVIDŮV

Hospodin jest můj pastýř,
nebudu mítí nedostatku.
Na pastvách zelených pase mne,
k vodám tichým mne přivodí.
Duši mou občerstvuje,
vodí mne po stezkách spravedlnosti
pro jméno své.
Byť mi se dostalo jíti
přes údolí stínu smrti,
nebuduť se báti zlého,
neboť ty se mnou jsi;
prut tvůj a hůl tvá,
tot' mne potěšuje.
Strojiš stůl před obličejem mým
naproti mým nepřátelům,
pomazuješ olejem hlavy mé,
kalich můj naléváš, až oplývá.
Nadto i dobrota a milosrdenství následovati
mne budou
po všechny dny života mého,
a přebývatí budu v domě Hospodinově
za věčné časy.

Toto je Žalm pro mladé lidi. Vždyť je snad něco lepší,
než mohlou-li mladí lidé říci: „Pán je můj Pastýř“?
Avšak je to také Žalm pro starší, ba i pro umírající:
„Byť se mi dostalo jíti přes údolí stínu smrti . . . TY
se mnou jsi!“

39

Jedls už někdy rulíkové bobule?

Všichni víme, že jed v rulíku zlomocném je velice
nebezpečný. „Avšak přece je třeba sníst ty bobulky,
abychom věděli, jak onen jed působí!“

Kdo mluví takhle, je stejně nerozumný jako jiný, jenž
čte špatné knihy proto, aby věděl, co je špatné.

Dobrá rada: nejez rulíkové bobule!

A tak si nenos ani domů žádnou podřadnou četbu,
ale čti Boží slovo. Čti také, co našli v Bibli muži víry,
zkrátka takové knihy, které se nestavějí proti oné
KNIZE, nýbrž vždy znovu Tě povzbuzují, abys tu
jedinečnou knihu – Boží slovo – bral do ruky, protože
Jeho slovo je živé a věčné a zůstávající navěky,
a protože Ti ukazuje cestu k pravému štěstí.

40

Dopis plný lásky

V drážďanské klenotnici byl uložen zvláštní dar,
který dostala jedna princezna od svého snoubence
k narozeninám. Byl to malý, kulatý balíček.

Rozbalila ho a nalezla v něm . . . dělovou kouli. Byla
zklamaná, rozzlobila se a hodila tu tmavou kouli do
kouta. Co se však nestalo: vnější skořápka praskla a
ukázalo se, že uvnitř je nějaká stříbrná koule. Ihned
ji vyňala, a jak ji tak v rukách otáčela a tiskla, vynořila
se ze stříbrné schránky zlatá skříňka. Nyní už nebylo
problémem otevřít ji. Uvnitř na černém sametu ležel
drahý prsten, osazený zářícími diamanty. U něho
ležel krátký dopis: Z lásky k Tobě!

Mnoho lidí smýšlí takto: Bible se nám nelíbí; je v ní
mnoho divných a nesrozumitelných věcí. Avšak ten,
kdo pronikne hlouběji a nezůstane na povrchu, bude
vidět vždy nové krásy a nakonec jasně pozná, že mu
z celého Božího poselství vsťric září:

Z LÁSKY K TOBĚ!

41

Nejlepší důkaz

Poblíž jednoho mostu seděla u svého stánku prodavačka ovoce.

Když nepřicházeli žádní kupci, měla na klíně otevřenou Bibli a četla si v té knize, které si tolik vážila. „Co to máte za knihu, že ji pořád čtete?“, zeptal se jí kdosi, jenž u ní už vícekrát nakupoval.

„To je Bible, pane, – Boží slovo!“

„Táák? Ale odkud to víte, že Bible je Boží slovo? Kdopak vám to povídal?“

„ON sám!“

„Cožpak Bůh s vámi mluvil?“

Prodavačka byla trochu na rozpacích, když měla dokázat, že Bible je Boží slovo. Potom však pohlédla k nebi, ukázala na svítící slunce a řekla: „Můžete mi, pane, dokázat, že tohle je slunce?“ – „Dokázat vám, že to je slunce?“ odpověděl tázaný, „to je přece jednoduché. Nejlepším důkazem je, že mi dává světlo a teplo.“ „Vidíte,“ zvolala prodavačka, „to je právě ono! Důkazem, že to je Boží slovo, jest, že mi dává vnitřní světlo a teplo.“

42

Bible nezná žádné rozpory

ANI JEDEN VÝSLEDEK vědy,

jak archeologie,

tak fyziky,

geologie

či astronomie

není v rozporu s Bibli.

A mělo by snad tomu být jinak?

Cožpak by Ten, který stvořil celý vesmír a všechnu moudrost sám si mohl protiřečit?

Bible je dokonalá.

Ryzí zlato nebývá pozlacováno a pravé rubíny se nepřibarvují. Podobně ani v Bibli není nic, co by mělo být zlepšeno.

Nemusíš rozsvěcovat lampu, abys viděl slunce. Slunce rovněž nepotřebuje dokazovat, že je sluncem – ono jím jest.

Právě tak tomu je s Bibli. Má Boží pečť.

43

Zazděná Bible

Asi před sto lety, když ještě nebyl svatogothardský tunel, museli všichni cestující z Itálie do Švýcarska a zpět cestovat pěšky přes Svatogothardský průsmyk, což bylo velice zdlouhavé.

Často lidé cestovali ve skupinách. Tak byla také jedna skupina z okolí Lugana na cestě do nitra Švýcarska, protože tam si mohli vydělat více peněz. Mezi nimi byl jeden mladý muž, jménem Antonio, který se na cestě dal do hovoru se starší paní. Ta mu vyprávěla o Pánu Ježíši.

Antonio však nechtěl o tom nic vědět. „My máme Pannu Marii, kněze a naši bohoslužbu. To nám stačí.“

Nato mu ona paní nabídla jako dar krásnou, v kůži vázanou Bibli. Vzal si ji, avšak nečetl ji.

Dostal se na pracoviště v Glaru, kde pomáhal stavět veliký dům. Přitom byl plný vtipů i klení stejně jako jeho kamarádi. Při omítání jedné zdi uviděl otvor, který napřed musel být zazděn. Vzpomněl si po jednou na onu Bibli, kterou měl ve svém batohu a řekl svým druhům: „Hoši, víte, co mne napadlo? Mám tu jednu Bibli, a vstrčím ji do téhle díry!“

Bible se tam jen stěží vešla a vazba se trochu poškodila.

„Podívejte, teď před ní ještě trochu malty,“ řekl Antonio, „a chci vidět, jestli ji odtud vytáhne třeba sám čert!“

Za několik týdnů se Antonio zase vracel přes hory do své vlasti.

Roku 1861, 10. května, zuřil v Glaru veliký požár. Čtyřista devadesát domů leželo popelem. Z celého města zbyly zříceniny; avšak mělo být znovu vystavěno.

44

Jeden polír ze severní Itálie, jménem Giovanni, měl za úkol prozkoumat jeden poměrně nový dům, jehož část se zřítíla. Poklepával kladivem tu a tam na jedné ze zdí, které ještě stály, když tu po jednou odpadl kus malty. S překvapením si všimnul, že ve zdi je vtěsnána nějaká kniha. Ihned ji vyňal. Byla to Bible... Jak jen se sem mohla dostat? Bylo mu to vše tolik divné, protože také on kdysi měl jednu, avšak přišel o ni. „Tentokrát se mi to už nestane,“ pomyslel si.

A tak Giovanni, když měl nějakou volnou chvíli, si v Bibli pilně četl; sice zdaleka všemu nerozuměl, jenom částečně evangeliím a Žalmům, z nichž se naučil, jak se má modlit.

Jestliže je však někdo upřímný, Bůh mu pomůže.

A tak netrvalo dlouho, a Giovanni pochopil, že je hříšník, avšak také, že Bůh ho miluje, a že věrou v Pána Ježíše může dosáhnout odpuštění hříchů. Když se zase na podzim vrátil domů a ke své rodině, vypravoval všude, kam přišel, radostnou zprávu o svém spasení.

Ve volném čase chodil s kufrem plným Biblí do okolních vesnic, aby šířil evangelium – to radostné poselství.

Dostal se tak i do kraje, kde bydlel Antonio. Na jednom trhu si rozložil svůj stánek s Biblemi. Stalo se, že kolem se potuloval také Antonio. Zastavil se a zvolal: „Podívejme se, Bible! Ale ty já nepotřebuji! Stačí, když si zajdu do Glaru, – tam mám jednu zazděnou. A chtěl bych vidět, zda ji třeba i čas bude moci odtamtud dostat!“

Giovanni se vážně zahleděl na toho mladého muže. Rázem se mu vše objasnilo a řekl: „Buďte opatrný, mladý muži, a nechte toho posmívání. Co tomu řeknete, když vám právě tuhle Bibli ukážu?“

„Co mi budeš povídat!“ řekl Antonio, „hned bych ji poznal, protože jsem si ji označil. Ale jsem jist, že ani čert ji z té zdi nedostane!“

45

Giovanni onu Bibli vyňal a zeptal se: „Poznááte tu značku, příteli?“ Když Antonio uviděl poškozenou Bibli, nebyl nejprve schopen slova.

„Vidíte dobře? Jenže to neudělal ďábel, nýbrž Bůh. Udělal to proto, abyste mohl poznat, že je živý. Chce spasit i vás.“

Tu zase propukla stará nenávisť, kterou měl Antonio k Bohu. Jeho svědomí mluvalo, avšak zavolal na své kamarády: „Hoši, pojďte sem! Co tu má tenhle chlapík co pohledávat se svým nábožným biblickým krámem?!“

V několika vteřinách byl Giovanniho stánek rozbořen. On sám utříl notných ran a pachatelé rychle zmizeli mezi sbíhající se diváky.

Antonio byl od té doby stále zaujatější proti Bohu.

Když zase jednoho dne v práci vypil mnoho alkoholu, spadl se sedmáctimetrového lešení, byl těžce zraněn a dopraven do nemocnice.

Giovanni se o tom dověděl. Poslal mu krásnou kytici a ihned ho v nemocnici navštívil. Jenže Antoniovo srdce bylo jako kámen, třebaže láska, kterou mu Giovanni projevovával, na něho velice působila.

Giovanni ho navštěvoval každý týden a postupně, nejprve z dlouhé chvíle, potom však z vlastního zájmu Antonio začal Bibli číst. Jednou četl ve 12. kapitole epístoly Židům: „Synu můj, nepohrdej kázni Páně.“

To vlastně mluvalo k jeho nehodě. Antonio četl dále a Boží slovo, které může jako kladivo rozrazit tvrdou skálu, začalo pracovat v jeho srdci. Byl přiveden k tomu, že poznal a uznal svou vinu a vyznal ji před Bohem. Ale naučil se též s plnou důvěrou věřit tomu dílu, které bylo dokonáno na kříži. Jeho duše se uzdravila, avšak kyčel zůstal chromý. Nemohl už dělat svou práci; našel si však lehčí zaměstnání a později byl šťastně ženat s dcerou Giovanniho. Jeho tchán byl zároveň jeho nejlepším přítelem.

Antonio už je v nebeské vlasti, avšak onu Bibli, kterou kdysi zazdil, považují jeho děti za nejkrásnější dědictví po něm.

Zapečená Bible

Stalo se to v Čechách, v zemi proslulého kazatele a reformátora Mistra Jana Husa, který se potom stal i národním mučedníkem. Působením jeho svědectví se tisícům lidí otevřely oči k poznání Kristova dokonání díla spasení.

Jenže veřejné zvěstování evangelia v Čechách a na Moravě netrvalo dlouho. Jan Hus byl upálen a mnoho křesťanů přišlo o život. Všude se pátralo po Biblích a zakazovaných náboženských knihách, aby byly spáleny. Událo se to ještě před vydáním tolerančního patentu (r. 1781) v pekařské rodině Kosteckých na Českomoravské vysočině ve Svratouchu v domě č. 10.

Také tam museli Bibli, postilu, Komenského Persekuci, Praxis, Labyrint a jiné knihy skrývat ve stěnách, pod podlahou, ba i ve špačku na štípání dřeva. Shromáždění mivali jen tajně ve sklepě.

Jednoho dne, když právě dávali chlebové těsto na ošatky, se bleskurychle roznesla vesnicí zpráva, že přijela „komis“ z Rychmburku (dnešní Přehradí). Byli to muži vyslaní inkvizitory, aby prohledali domy a pochytili všechny, u nichž se najde nějaká Bible. Ve světnici Kosteckých ležela právě jedna otevřená na stole.

Pekaři se dlouho nerozpakovali, obalili Bibli těstem a položili také na ošatku. Sotvaže to udělali, pátrací komise vtrhla do světnice. Celý dům byl prohledán od sklepa až na půdu. Komise však žádné knihy nenašla a musela odejít s nepořízenou.

Mezitím se Bible s ostatními chleby dostala do pece. Avšak onen bochník, v němž byla Bible skryta, byl vyňat z pece o něco dříve. Když byla Bible vyprostěna, zjistilo se, že papír knihy byl naprosto neporušen, podobně jako Sidrach, Mizach a Abdenágo vyšli bez jakékoli újmy z rozpálené pece, kam je dal uvrhnout babylonský král Nabuchodonozor. Pekař Kostecký potom byl 20 týdnů vězněn, protože nechtěl Bibli vydat.

Tato Bible se později stala velice váženým majetkem vnučky pekaře Kosteckého, Terezie Kostecké, provdané Janebové ve Svratouchu. Nakonec se dostala do rodiny posledního dědice, sedláka Schebolda, který se odstěhoval do Spojených států a bydlel ve státě Ohio.

Prostřelená Bible

„To je jistě hanba,“ řekl kdosi, „prostřelit Bibli! To by snad nikdo neudělal?!“

„Pro mne to však je úžasné, protože toto mi zachránilo život. Byli jsme na frontě a přilíží jsme se od zákopu k zákopu. Pojednou jsem ucítil prudkou ránu do prsou a potom palčivou bolest. Co to? Jako obvykle měl jsem u sebe kapesní Bibli, a kdyby byla nepřátelská střela nemusela nejprve prorazit Bibli, byla by zcela jistě zasáhla mé srdce. Takhle došlo jen k nehlubokému zranění, které se brzy zhojilo.“

Vidím v tom Boží řízení a milost.

Tato prostřelená Bible mi zachránila život dvakrát.

Poprvé, když mi ukázala cestu k Spasiteli, a podruhé, když zabrzdila smrtící střelu.“

Bible prodaná do vetešnictví

Paní Linnerové začaly těžké časy. Po smrti svého muže se dostala do finančních těžkostí. Musela už prodat do jednoho vetešnictví několik kusů vzácného nábytku a některé šperky a dnes tam nechala Bibli s velice krásnou vazbou, kterou jí dali rodiče jako svatební dar.

Dříve se z Božího slova radovala a čerpala z něho vždy novou sílu, avšak nyní už Bibli nečetla.

Když tak byla sama, napadaly ji různé znepokojující myšlenky. Jistěže to od ní bylo špatné, že se zbavila tak drahocenné knihy. Byla stále neklidnější. Děti už byly v posteli a dlouho spaly. Zamkla domovní dveře a šla k onomu vetešníkovi, aby si svou Bibli vzala zpět. Podívala se oknem, a co vidí? Čtyři muži stojí kolem stolu a majitel vetešnictví Levi předčítá z nějaké knihy, v níž ihned poznala svoji Bibli.

Ti muži se zřejmě chtějí ještě jednou dosyta vysmívat bajkám v oné staré knize.

Avšak nastává stále větší ticho, když Levi náhodou čte několik veršů o utrpení Krista. A když čte o Jeho boji v getsemanské zahradě, je mu, jako by mu někdo svíral hrdlo; je tolik pohnut, že pláče.

A tak se jeho přátelé tiše, bez pozdravu vytrácejí.

A co paní Linnerová?

Bylo to na ni příliš, že její Bible byla předmětem posměchu. Také ona má v očích slzy. Srdce ji obviňuje. Teď, když znovu slyšela, jak její Spasitel trpěl i za ni, jde domů a s pláčem pokleká, aby svému Pánu a Spasiteli modlitbou vyznala, že na Něho mohla tolik zapomenout.

Ráno znovu pocítila ve svém srdci potěšení a jistotu. Ví, že všechna její vina byla odstraněna, a že opět může jít životem po boku svého Spasitele. Teď ale hned půjde k Levimu a přinese si domů tu svatou knihu. Je však nemálo udivena, když vidí, že obchodník Levi je stále ještě na téměř místě před otevřenou knihou. Nemohl se od té Boží knihy odtrhnout. Četl dále o Božím Beránku, jak trpěl, a jak potom Pán Ježíš na kříži prosil: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ (Lukáš 23,34).

Potom četl také 53. kapitolu proroka Izaiáše, kterou dobře znal: „ON pak raněn jest pro přestoupení naše, potřen pro nepravosti naše.“ Levi velice zesmutněl, protože Ho, ačkoli byl nevinný, vydali na smrt, a že také on sám se Mu ještě dnes v noci vysmíval! A tak zvolal: „Ach, Ježíši Nazaretský, jsi tedy skutečně přece náš Mesiáš, ten Bohem zaslíbený Kristus?“

Tak ho našla paní Linnerová. Rozpačitě stála v otevřených dveřích a Levi řekl: „Milá paní, já jsem v té vaší knize našel poklad, který má pro mne větší cenu než celý svět.“

Také ona jemu mohla sdělit, že v touž noc se dostala ze tmy ke světu.

Snad už nemusíme dodávat, že paní Linnerová dostala svou Bibli zpět, a že obchodník Levi si pro sebe koupil jinou. Zanedlouho potom našla také jeho manželka pokoj s Bohem skrze Kristovu krev a oba pak byli pokřtěni.

Tento příběh vyprávěl ve vzpomínkách ze svého života židovský misionář Jakob August Hausmeister krátce předtím, než ve Štrasburku odešel do nebeské vlasti.

Bible na vodě

Jeden japonský důstojník projížděl se svou lodí nagasackým přístavem. Pojednou uviděl, jak voda unáší maličkou knížku. Dal ji vylovit, avšak zjistil, že je tištěna písmem, které vůbec neznal. Vypτάval se tu a onde, aby se dověděl, co ta knížka obsahuje, ale všechna námaha vyzněla naprázdno.

Konečně jeden čínský obchodník alespoň trochu uspokojil jeho zvědavost, protože znal maličko anglicky. Pověděl mu, že to je „Ježíšova kniha“, tedy kniha cizozemských vetřelců, a že existuje také její čínský překlad. Onen důstojník znal jen málo čínsky, ale přesto ho požádal, aby mu takový překlad obstaral. Jakmile tu knihu – byl to čínský Nový zákon – měl v rukou, začal se z ní pilně učit čínsky. Ačkoli to netušil, Duch Svatý už přitom působil na jeho srdce.

Když přečetl celou knihu, stal se šťastným člověkem, který věděl, že Pán Ježíš je jeho osobním Spasitelem.

V Japonsku, aby bylo zachováno státní modlářské náboženství, bylo zakázáno zavádět jakoukoli novou bohoslužbu.

50

Jenomže tento důstojník nemohl o svém Spasiteli mlčet, a tak měl ve své rodině a s úzkým kruhem přátel biblické hodiny. Oheň Kristovy lásky začal pak postupně hořet v nejednom srdci.

Později byla udělena větší náboženská svoboda a v Nagasacki se dokonce usadil jeden misionář. Nyní mohl onen důstojník svobodně hovořit o své „Ježíšově knize“ a o své víře ve Spasitele.

Byl jedním z prvních v Japonsku, kteří veřejně vyznávali, že patří Kristu, a jeho chování i praktický život to živě dokazovali.

Příčinou všeho byla jedna Bible na vodě v nagasackém přístavu.

Evangelium je v skutku moc, která spasí každého, kdo mu uvěří.

Roztrhaná Bible

Tisícům, ba miliónům lidí se Bible stala požehnáním. Avšak často už i pouhý jeden list nebo jen jedna řádka z ní byla semínkem, které přineslo stonásobný užitek.

V jednom malém německém městě se konala dražba domácího zařízení, mezi nímž byla také velká stará Bible. Avšak nikdo o ni neměl zájem. Nakonec se o ni přihlásil jeden obchodník a mohl si ji za pár drobných odnést domů.

Ten obchodník ji chtěl použít jako balicího papíru na prodávané zboží a vůbec ho nenapadlo, jak obrovskou cenu mají jednotlivé listy té knihy, i když jsou vytržené, zmačkané nebo zašpiněné. Bůh přece řekl: „Slovo mé... nenavrátil se ke mně prázdné.“ (Izaiáš 55) V onom městě bydlel jistý muž, kterého stále trápila myšlenka, že zavinil smrt jednoho člověka. Ani ve dne ani v noci neměl klidu. Často slyšel ozývat se slovo „vrah“, anebo je měl před svým zrakem jako svítící žhavými písmeny.

Jednoho dne poslal syna do krámu, aby mu tam něco obstaral, a ten mu přinesl zboží zabalené v jednom listu ze staré Bible. Pojednou měl ten muž před očima text z 9. kapitoly epístoly Židům: „Bez krve vyliť není odpuštění.“

51

Nejprve tomu nerozuměl. Odpuštění ovšem hledal, a tak se chtěl dovědět o něm trochu více. Chlapec tedy šel ještě jednou k tomu obchodníkovi, který mezitím došel s trhanými listy až k 1. epístole Jana. A když ten tíží viny trápený muž nyní četl i tento list, rázem mu spadlo se srdce těžké břemeno: ono tedy existuje odpuštění, očistění ode všech hříchů, protože tady to stojí: „Krev Krista Ježíše, Syna Božího, očistí uje nás od všelikého hříchu,“ a: „Jestliže budeme vyznávatí hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti.“ (1. Janova ep. 1,7-10)

Tato slova zasvítla jako světlo do jeho ponuré duše. Také on zakusil, že krev Pána Ježíše Krista, prolitá na kříži, má moc obmyt všechny hříchy těch, kteří svou vinu před Bohem vyznají.

I vytržený list z Bible může někomu ukázat cestu k pravému štěstí.

Připlavená Bible

Při jedné prudké bouři se blízko španělského pobřeží potopila německá parolod.

Za několik dní moře připlavilo několik trosk lodi a námořnické šaty. V jedné haleně byl Nový zákon, v němž byl následující zápis: Marek Rotmann, Kolkwiese 12, Hamburk. Poprvé jsem ho četl na prosbu své sestry Lotty. Podruhé jsem ho četl ze strachu před Božím soudem.

Po třetí a pak pokaždé znovu jsem ho četl z lásky ke svému Spasiteli Ježíši Kristu.

Vyhozená Bible

„Vyhoď to z okna!“

Vojáci se téměř vždy dovedou vesele bavit a mívají velikou radost

52

ze všelijakých taškařin, když se pak mohou od srdce zasmát, zvláště když cestují vlakem.

V jednom koutě vagónu seděl mladý nováček a četl si v kapesní Bibli. „Víte co, hoši, vystřelíme si z tohoto pobožného kloučka a vyhodíme mu tu Bibli ven.“

A v několika vteřinách ležela Bible mezi koleje. Zlobil se snad na ně ten mladý voják? Ale kde. Měl dobrého Učitele, který řekl: „Jsem tichý a pokorný srdcem.“ (Matouš 11,29)

Byl smuten, avšak mlčel.

Za několik dní dostal náš mladý přítel poštou balíček, v němž byla jeho Bible. Byl u ní velice zajímavý dopis. Jeden traťový pochůzkář, který měl na starosti onen úsek, našel tu Bibli a uslyšel skrze ni Boží hlas. Měl veliké obavy kvůli svým hříchům; avšak četbou Pisma svatého se skutečně setkal se Spasitelem. Teď už tomu onen vojn rozuměl, proč musel svou Bibli na několik dní postrádat, a také, že ďábel zase utrpěl jednu porážku.

Bible zašitá ve slamníku

Před lety jistá paní se zastavila u kolportéra, který v Praze na Staroměstském náměstí prodával Bible, a chtěla jednu koupit pro svou známou. Pověděla mu přitom svůj zvláštní příběh:

„Asi před 20 lety jsem dostala darem Bibli. Dlouho ležela ve světnici bez povšimnutí. Jednoho dne jsem ji přece však otevřela a začala jsem v ní číst.“

Ale nebyla jsem spokojena, a tak jsem ji zavřela do kufru. Za nějaký čas jsem ji však znovu vzala do ruky, zase jsem přečetla několik stránek, ale necítila jsem se přitom dobře. A tak jsem se rozhodla, že tu knihu již nikdy více neotevřu. Vzala jsem ji na půdu a zašila jsem ji do jednoho starého slamníku. Tentokrát – myslela jsem si – budu mít od ní pokoj! Jenomže jsem žádný pokoj neměla, zato však mnoho vnitřních bojů. Po mnoha váháních jsem nakonec šla zase nahoru, a Bible musela ven.

Tentokrát jsem při čtení jejího vzácného obsahu poznala svůj hříšný stav a potřebu milosti a pochopila jsem, že i pro mne přišel Spasitel, Ježíš Kristus, na tento svět, aby hledal to, co bylo zahynulo.“

53

Boží slovo trvá navěky

Bible nepotřebuje, abychom ji hájili.

Lev se dovede obhájit sám.

Bible se ovšem lidí dotýká. Říká jim, jak jsou špatní.

Proto tak mnozí z ní mají strach.

Protože Boží slovo zasahuje lidí hluboko ve svědomí, protože je tolik zneklidňuje, chtěli by se ho zbavit, jako onen černoch rozšlapal zrcadlo za to, že mu ukazovalo, že má tmavou pleť.

Voltaire a jeho dům

„Za méně než sto let,“ řekl Voltaire, známý odpůrce Bible, „bude křesťanství smeteno se země a octne se jen v dějinách.“ Biblí pak předpověděl, že prý bude jen v muzeích. Od smrti Voltaire uplynula už téměř dvě staletí, avšak Bible tu je dosud, a to živá, hledaná, čtená a působící. V dějinách se octl Voltaire. Jeho tiskářský lis byl pak používán k tištění Biblí a jeho ženevský dům, který si Voltaire koupil za peníze z honorářů za své spisy, v nichž zavile potíral Biblí a její učení, se stal skladem Biblí ženevské biblické společnosti.

Bible je kniha věčná, protože to je slovo věčného Boha!

Vezmi všechny knihy, které dosud byly napsány proti Biblí a polož je na sebe. Vytvoříš z nich sloupec vyšší než je věž bartolomějského kostela v Plzni (102,5 m). A vedle toho polož Biblí. Zůstává nedotčena. Dále vítězí a přežije všechny své nepřátele.

Podivná logika nevěry

„Vy tedy tvrdíte, že Bible je Boží slovo?“ řekl kterýsi nevěrec jednomu křesťanovi. „Jděte, to jsou povídačky.“

„Jenomže,“ odpověděl věřící, „ona to přece sama říká, že jejím autorem je Bůh.“

„Ovšem, lidé, kteří ji psali, to tvrdili, že ji psali pod vedením Ducha Svatého.“

„V tom případě Bible je tedy tím, co vy si o ní myslíte: podvodem, a její pisatelé jsou lháři.“

„Ano, to si opravdu myslím.“

„Vy ale jistě dobře víte, že čestní lidé neklamou a nelžou?“

„O tom jsem plně přesvědčen.“

„Jste tedy přesvědčen, že Biblí nemohli napsat čestní muži?“

„Zcela jistě.“

„Ale povězte mi: odsuzuje Bible hříchy či nikoli? Cožpak neohlašuje zlým lidem, že budou potrestáni?“

„Ano, odsuzuje je.“

„Odsuzuje a trestá Bible lež a podvod?“

„Zcela určitě.“

„V tom případě tedy napsali zlí lidé, lháři a podvodníci knihu, která odsuzuje jejich vlastní hříchy. Zdá se vám to logické?“

„Ne, vlastně ne...“ musil odpovědět onen nevěřící, a rychle se snažil zavést hovor někam jinam.

Jsou tisíce lidí, kteří byli Biblí změnjeni, – kteří se z opilců, povalečů a bezbožných stali přeshastnými lidmi, kteří mají takovou přemíru radosti, že to ani nemohou vyjádřit slovy!

Bible skutečně způsobila radikální změnu v životě miliónů lidí.

„Je kniha stará, svatá, jež pravdu hlásá, a slova její zlatá jsou nehynoucí krása. Víc proměn způsobila, než na tisíce bojů, řeč její vábná, milá a prostá strastí znojů.“

Bible

CHLÉB

„Totot' jest chléb ten s nebe sestupující. Kdožkoli by jej jedl, neumřet.“

ev. Jana 6,50

OHEŇ

„Zdaliž není slovo mé jako oheň? dí Hospodin.“

Jeremiáš 23,29

SVĚTLO

„Svíce nohám mým jest slovo tvé, a světlo stezce mé.“

Žalm 119,105

MLÉKO

„Jakožto nyní zrozená nemluvnátka, mléka beze lsti, Božího slova žádostivi buďte, abyste jím rostli.“

1. ep. Petra 2,2

MED

„Sladší než med a strdí z plástů.“

Žalm 19,11

jest jako:

„... mnohem žádostivější ... než zlato, a než mnoho ryzího zlata.“ Žalm 19,11

ZLATO

„... Kdo by se zahleděl do dokonalého zákona svobody.“

ep. Jakuba 1,23-25

ZRCADLO

„Zdaliž není slovo mé ... jako kladivo rozrážející skálu?“

Jeremiáš 23,29

KLADIVO

„Meč Ducha, jenž jest slovo Boží.“ ep. Efezským 6,17

a ep. Židům 4,12

MEČ

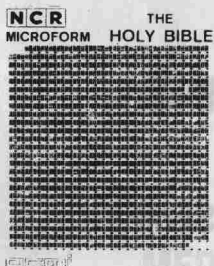
„Neporušitelné semeno, živé slovo Boží a zůstávající navěky.“ 1. ep. Petra 1,23

SEMENO

Nejmenší Bible

Nejmenší tištěná Bible, pokud víme, je tak dlouhá jako zápalka, tj. asi 4½ cm, 3 cm široká a 2 cm tlustá. Ta knížečka byla vytištěna v Anglii a má 878 stran. Dá se dobře číst pomocí lupy. Váží pouhých 20 gramů.

Nejmenší Bible ze všech na světě

V původní velikosti přetištěný diapozitiv zobrazuje 1 245 stran Písma svatého.

Tato mimořádná zmenšenina (v měřítku 48.000:1) byla umožněna novým postupem PCMI.

Tuto Bibli je možné číst čtecím přístrojem nebo též obyčejným mikroskopem.

Největší Bible na světě

Jeden truhlář v Los Angeles (USA) pracoval plné dva roky dlouho do noci, aby vyrobil Bibli celou ze dřeva.

Každý list je tenké prkénko, 1 metr vysoké, na němž je vytištěn text. Ta kniha má 8048 stran, váží 547 kg a má tloušťku 2,5 m.

Je nepochopitelná?

„Bible? – to není nic pro mne,“ řekl Petr svému kamarádovi, „protože v ní je toho tolik, co nemohu pochopit.“

Karel chvíli přemýšlel. Dobře věděl, že Petr se jen vymlouvá. Petr právě včera kradl na zahradě jablka. A tak mu Karel řekl:

„V Bibli je něco napsáno, čemu však můžeš zcela určitě dobře rozumět.“

„Copak je to?“

„Neukradneš!“

To bylo jako šíp, který pronikl do Petrova srdce. Vzpomněl si na jablka, ztichl a zmizel.

Dopis PRO MNE

Bible je jako dopis: velice osobní.

Je napsána pro MNE.

Všechna varování v ní jsou určena MNĚ.

Ježíš Kristus zemřel za MNE.

MNĚ nabízí osobní spasení.

Jestliže mám být navěky zachráněn, musím Ho přijmout za SVĚHO osobního Spasitele.

Vezmi Ho za slovo

Poddaný jednoho knížete v Orientě byl odsouzen k trestu smrti. Krátce před popravou, které se také zúčastnil onen kníže, se odsouzence otázali, zda ještě má nějaké přání.

Jediné, co si přál, byla sklenka vody, kterou hned také dostal; jenže byl tak rozrušen, že ji sotva mohl v rozechvělé ruce udržet.

Kníže mu řekl: „Buď klidný, tvůj život je jistý, dokud tu sklenku nevypiješ.“ Okamžitě vzal ten odsouzence knížete za slovo a vyliil vodu na zem, takže už nikdo ji nemohl dopravit zpět do skleničky. Jeho život byl zachráněn.

Podobně může každý člověk vzít Boha za slovo. Jenže Božímu slovu můžeme důvěřovat mnohem více než slovu nějakého mocnáře.

Satan – lhář a nepřítel

Satan má spoustu metod, jak zadržet lidi, aby se nesetkali s Bohem. Skrze vychytralé lidi dává lidem říkat: „Žádný živý Bůh neexistuje, ani věčnost. Na tom, jak žijete, vůbec nezáleží.“ Jenomže tato metoda často selže, protože člověk má svědomí, které ho obviňuje, takže takovým falešným teoriím nemůže jen tak bezvěze věřit. Jiným pokusem Satana, jak odvádět lidi od Boha, jest, že útočí proti Bibli. Chce lidem namluvit, že ta kniha je zastaralá, že je v ní mnoho nevěrohodného a falešného, takže prý nikdy není možné brát ji doslova. Je to však těžké začít si s tou knihou. Bible mluví sama za sebe. Nelze ji otřást. Překážka všechny útoky.

Nejúčinnější metodou Satana je však něco úplně jiného. Vůbec nebere lidem představu, že Bůh existuje, a rovněž ne, že mají nesmrtelnou duši. Dokonce i Bibli jim ponechá v rukách. Ale naštěstí jim, že ještě mají dosti času důkladně všechno zvážít. Je to síť odkládaní, do níž už nachytal bezpočet lidí. Proč by se člověk měl obrátit, když ještě má život před sebou, když přece vůbec ještě nemusí myslet na smrt? Ale i kdyby Tvá poslední hodinka ležela ještě velice daleko, může právě dnes skončit ona doba, kdy Bůh ještě přijímá hříšníky. Může se stát, že zítra navěky zavře dveře milosti. Co ale potom?

„Dnes, uslyšeli-li byste hlas Jeho, nezatvrzujte srdci svým!“ (ep. Židům 3,7-8)

Žádný rozdíl!

Při kontrole na poště v jednom menším místě se inspektor zeptal poštovního: „Seřizujete poštovní hodiny každé ráno podle časového znamení z rozhlasu?“ – „Ach, víte, pane,“ odpověděl, „od té doby, co jsou u nás na kostele nové hodiny, seřizují poštovní hodiny vždy jen podle nich.“ Krátce poté, co vyšel z pošty, potkal inspektor kostelníka a řekl mu: „Vy ale máte krásné nové hodiny? Zdálo se mi, že jste je stáhli z kostela.“ – „Ó jistě,“ odpověděl tento s hlubokým tónem přesvědčení, „já je stále kontroluji podle hodin na poště a ještě nikdy jsem nezjistil žádný rozdíl.“ – Není tento drobný příběh pro nás všechny velice poučný? Jak mnoho lidí se řídí podle svých společníků! Dělají totéž, co oni, poněvadž se domnívají, že to tak asi bude správně a nepůsobí to žádné pohoršení. Vůbec se neptají, zda cesta, po níž jdou, je správná. Slepě následují druhé lidi, až nakonec skončí tam, kam se vůbec nechtěli dostat. Ještě je čas přezkoušet svou cestu a vyvodit patřičná rozhodnutí. Rozhodující otázkou je toto: vedla už Tvá cesta přes Golgotu, kolem kříže Syna Božího? Jestliže ne, tedy bys to měl nyní dohnat a v žádném případě neodkládat. Jak vážné je, když Bůh musí o všech lidech říci: „Neboť není rozdílu. Všichni zajisté zhléšili...!“ (ep. Řimanům 3,23)

Pokyny

Je dobré vždycky mít Bibli u sebe. Kdykoli a kdekoli máme chvíli času, můžeme ho pak dobře využít k četbě. Skutky apošt. 8,28; ep. Efezským 5,16

Jak ale máme číst Bibli?

Následuje několik rad těm, kteří chtějí číst Bibli s radostí a s užitekem pro duši.

Především: Čti Bibli!

A dále dbej následujících pravidel:

1. Používej takovou Bibli, která podává co možná nejvěrnější doslovný překlad textu původních jazyků. (Jsou totiž, žel, také některá vydání Bible, která se odchylojí od originálu biblické zvěsti, protože kladou větší váhu na snadnou srozumitelnost nebo na uměleckou krásu slova.)
2. Každého dne si vyhrad' jednu volnou čtvrthodinu pro styk s Bohem. Den má 96 čtvrthodin – věnuj tedy jednu z nich Bohu. (Brzo se asi stane, že jedna čtvrthodina Ti už nebude stačit.) Skutky apoštolské 17,11
3. Není rozhodující, pro kterou denní dobu se rozhodneš. Brzo ráno a večer bývá neklidnější. Ráno bývá mysl ještě svěží. Žalm 3,6; 4,9
4. Čti Bibli klidně, nikoli ve spěchu. Nepospíchej, ale přemýšlej o tom, co jsi četl. Žalm 119,15.27.48.148

5. Při čtení pros Boha, abys mohl čtenému rozumět. Nikdo Ti neobjasní Bibli lépe než Ten, jenž ji dal napsat. ev. Matouše 11,25

6. Přemýšlej při čtení: co mi to má říci? Čti to tak, jakoby to bylo napsáno jen o Tobě. Je to Boží poselství TOBĚ. U všech varování a poučení by sis měl myslet: to patří MNĚ. U zaslíbení si smíš myslet: to je určeno MNĚ. ep. Galatským 2,20

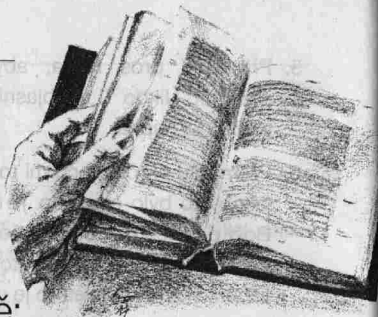
7. Je dobré, budeš-li mít po ruce tužku nebo propisovací pero a podtrhneš si ty texty, které se Ti budou líbit. Později je snadno najdeš. Podtrhni si také taková slova, která se často opakují, jako např. hřích, kříž, pokání, Boží láska.

8. O tom, co jsi četl, mluv na modlitbě s Bohem.

9. Čti postupně celou Bibli, vždy určitý oddíl. Jakmile dojdeš na konec, začni zase od začátku. Uvidíš, že Bible Ti bude pokaždé krásnější.

10. Nauč se zpměti textům, které se Ti staly zvláště důležitými. Bude Ti to později nevýslovným požehnáním. Žalm 119,11

Při zvláštních potřebách si otevři svou Bibli následovně:

Hledáš-li pokoj: ep. Římanům 5,1-2; ev. Jana 14.
Jestliže se Ti všechno daří podle Tvých přání: 33. Žalm; 1. ep. Timotheovi 6; ep. Jakuba 2,1-17.
Začínáš-li nějaký nový úkol: 1. Žalm; Přísloví 16.
Chceš-li správně jednat s lidmi: ep. Římanům 12.
Máš-li starosti o členy své rodiny: 121. Žalm; Izaiáš 40.
Jsi-li sklíčený: 23. Žalm; 42. Žalm; 43. Žalm.
Vzrůstají-li těžkosti: 2. ep. Timotheovi 3; ep. Židům 13.
Když se přátelé od Tebe odvracejí: ev. Matouše 5; 1. ep. Korintským 13.
Když se blíží pokušení: 15. Žalm; 19. Žalm; 139. Žalm; ev. Matouše 4; ep. Jakuba 1.
Když se Ti zdá, že všeho je už přespřlíš: 34. Žalm; 71. Žalm.
Nemůžeš-li usnout: 4. Žalm; 56. Žalm; 130. Žalm.
Když jsi měl nějaký spor: ev. Matouše 18; ep. Efezským 4; ep. Jakuba 4.
Jestliže ses unavil: Žalm 75,1-8; ev. Matouše 11,28-30.
Když si přeješ odpuštění: ev. Lukáše 15; ep. Filemonovi.
Jsi-li nemocen anebo v bolestech: 6. Žalm; 39. Žalm; 41. Žalm; 67. Žalm; Izaiáš 26.
Je-li Tvá víra slabá: 126. Žalm; 146. Žalm; ep. Židům 11.
Když se Ti zdá, že Bůh je velice daleko: 25. Žalm; 125. Žalm; 138. Žalm; ev. Lukáše 10.
Jsi-li sám a cítíš se nejistý: 27. Žalm; 91. Žalm; ev. Lukáše 8.
Bojíš-li se smrti: ev. Jana 11; 17; 20; 2. ep. Korintským 5.
Jestliže jsi zhřešil: 51. Žalm; Izaiáš 53; ev. Jana 3; 1. ep. Jana 1.

Největší poklad světa:

P Í S M O S V A T É , B I B L E

„Tyto (věci) zapsány jsou, abyste věřili, že Ježíš jest Kristus, Syn Boží, a abyste věřice, život měli ve jménu jeho.“ ev. Jana 20,31

Máte nějaké otázky?

Napište nám.

Rádi Vám odpovíme:

IGBV

GBV-DILLENBURG
Eiershäuser Str. 54
35713 Eschenburg
Germany

Česká republika:

ŠÍŘENÍ PÍSMO SVATÉHO

Nabočany 19

538 62 HROCHŮV TÝNEC

Slovenská republika:

ŠÍŘENIE PÍSMO SVÄTÉHO

pošt. pr. č. 23

980 61 Tisovec

